

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI NAPILAP.

Előfizetési díj: Egész évre 12 frt., félévre 6 frt., negyedévre 3 frt.
 Előfizetők és hirdetési díjak helyben és vidékről a szerkesztőséghez küldendők be.
 Helyben előfizethető: a szerkesztőségnél, a kiadó-hivatalnál, Demjén L., Keresztény P. kereskedésében.
 Egyes szám ára 5 kr. o. é.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: belső-tordai utca szögletén, Csapó S. kereskedésével szemben, I-50. emelet, feljárás a kaputól jobbra.

Hirdetési díj: öt hasábos garmond sorért 6 kr. s egyszeri beiktatás után 30 kr. bélyegdíj.
Hirdetések felvételnek: Helyben: a szerkesztőségnél, a kiadó-hivatalban, Demjén László könyv- és Keresztény Pál papír-kereskedésében. Belsőben: Haasenstein és Vogler (Neuer-Markt 11. sz.), Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.), Rudolf Mosse, officiel, Zeitungs-Agent, (Stadt, Seilerstätte 2), Pesten: Haasenstein és Vogler Uruteza 13. Lang et Schwarz, Fördőutca 1. Süddeutsche Annoncen-Expedition Stuttgart.
 Nyilttér sora 20 kr.

Előfizetés
 a
„Kolozsvári Közlöny“-re.
 Megjelen naponként egész nagy íven.
 Előfizetési árak: egész évre 12 ft. o. é. Félévre 6 frt. o. é. Évnyegyedre 3 „ „ „
 Az előfizetések egyenesen a szerkesztőség-hez küldendők be.
 Az előfizetés minden hó 1 és 15-kétől megújítható.
 A „Kolozsv. Közlöny“ szerkesztősége.

Kolozsvár 1873. aug. 11.
 Tegnap adták át az ujonnan épült lövöldöt a nyilvánosság nagy ünnepélyességek között. Nem ezéltünk újra fölleveníteni az ott végbe ment formáságokat, elhagyjuk a közzöntések hosszú sorát is, valamint az események chronologiai leírását. A dolog mélyebb jelentőségét akarjuk érinteni, melynek alakja ott magaslott a háttérben még akkor is, midőn öröm és jó kedv villanyzá fel a kedélyeket.

Lehet hizelgés, de mégis jól esik városunk polgáira gondolni minden hasonló tényről; az élő, működő, ható bizonyítékok egész sorával találkozunk már falainkon belől, melyek arról tanuskodnak, hogy a város polgárai áldozat-készek, a polgári kötelességek teljesítésében fáradoznak minden eddig parlagon hagyott téren.

Az a társadalom mely ily tényeket jegyez fel szülő városa élvapjaira, erőteljes haladásra képes, mert korunk nagyon is elhajlott azon iránytól, hol a teljesített kötelesség édes öntudata legfőbb jutalom. Ma e szavak: haszon, nyereség, speculatio anyira megragadott fogalmak lettek, hogy az ember a csüggedés bizonyos nemével tekint oly vállalatokra, melyeknek életet csak az áldozatkészség nemes érzete adhat.

Ma sokfelé az anyagi javak bálványzása divik s valamely eszme megpendítésénél nem azt nézik, minő hatással lesz az az általános közmívelődés ügyére, hanem hány százalék osztalékra van biztos kilátás.

Ez általánossá vált felfogás és cselekvés közepette annál tiszteltre méltóbbak az egyes nemes, de kevés kivételek!

Társadalmunk azon önzetlen működése, mely városunkat mindegyre kulturális intézményekkel gyarapítja, mely elvonja a garast a napi speculatio köréből, hogy azzal egy maradó művelődési eszközt teremtsen — tiszteltre méltó elismerést követel.

Mintha egy felsőbb jó szellem sugná minduntalan polgártársaink fülébe: előre igyekezzetek, mert el vagytok maradva; s ime meghallják: lehetetlen nem észlelni a megketőzött törekvést, mely századok mulasztásait van hivatva pótolni, mely arra irányul, hogy városunkat a nagyobb kulturtelepek igen is sokat követelő színvonalára emeljék.

Ez csak társadalmi uton lehetséges; mert a társadalomban rejlenek azon erők, melyeknek helyes irányban vezetése egyedüli biztosítéka az egészséges haladásnak.

A társadalom önmaga ismeri legjobban szükségleteit, ennek körét és irányát; önmagából kell fejlődnie, s nem várhat mindent kívülről.

Az egyediség függetlenségét, önállóságát s a lehetőséget arra nézve, hogy ön lábán s a

maga által választott eszközökkel és uton haladjon, maga kell hogy biztosítsa.

A társadalom független közület, de csak addig mig ereje, képessége van, mindazon eszközök előteremtésére, melyek arra megkívántatnak.

Mihelyt mára támaszkodik, feladta lényegének legsajátosabb alapelemét, a mit azután nem pótolhat semmiféle segély. Legyen polgártársainknak továbbra is elegendő ereje, ereje megőrizni a sikeres fejlődés eme drága kincsét.

Végül szívjából üdvözljük mindazokat, kik városunk hasznos közintézetének számát ismét egygyel szaporították.

A bécsi világkiállítás.

Utolsó levelemben az iparparlatóról, a műcsarnokokról és némit a géposzarnokról akarok szólni. Az olvasó, — ismételve mondom — hiába várna az itt következőkben tüzetesebb leírásokat vagy egy tárgynál való hosszabb megállapodásokat. Egy ily földadat maga tüzetes leveleket töltetne be velem. Különbösen is az iparparlatóban és műcsarnokokban főlhalmozott kincsek ismertetése, ha érdekes akar lenni, s nem egyszerű reprodukálása a nagy katalogus stereotyp szavainak, csak szakaszokként történhetnék, s ez még távolabb esik a levelek ozéjától. Csupán összképet szeretnék nyújtani mindarról, a mivel az egyes államok és nemzetek a mindott épületek bejöttéséhez hozzájárultak, és óvakodva a hosszadalmasságtól, csupán azt szándékozom kinutalni, miben tűnik ki leginkább ez vagy amaz ország vagy nemzet. S itt tartok meg az iparparlatóban legelőször is az államok egymásután való rendjét, mely pedig nyugatról keletre menvén végig a kolozsális épület hosszú csarnokán és keresztosarnokain.

Az urynyezett nyugati bejárásnál, belépővén, mindenekelőtt Észak-Amerikával találkozunk, még pedig az Egyesült-Államokkal. Az némileg a rendellen van, mert a legnagyobb európai országokkal kellett volna kezdődnie a sornak, de az észak-amerikai nagy köztársaságnak megadták az a szabadalmat, hogy volt anyorszáruk mellő helyezkedjenek az iparparlatóban.

Az Egyesült-Államok az egész első dőli keresztosarnokot, egy tekintélyes részét az északnak és végre az első nagy dőli udvart foglalják el. Az összefüggés e mindenesetre kissé szakadozott részeczek közt meglehetősen laza. Mindaáltal a nagy tengerentuli republika oly mérvben képviseltette magát az iparparlatóban, mely — tekintve azon nagy távolságot, mely a közkiállítás helyéről elválasztja, s azzal járó nehézségeket — meglehetősen hatalmas államtól méltóságának. A déli csarnokban különösen feltűnnek az unio bányaterményei; itt kapunk fogalmat e köztársaság kimeríthetetlen gazdagságáról, különösen a nemes fémek, de még inkább, a „fekete gyémántok“ tekintetében. A földművelés is itt rakta le terményeit, s a ki csodálkozni akar a prairiek meglepő termékenységén, az amerikai gabonatermelés nagyszerűségén, az örömost fog hosszabb ideig időzni e csarnokokban, mely reánk magyarokra, mint Európa legelső termelő lakóisaira nézve fokozott érdekek bir, s tanulságos összehasonlításokra ad alkalmat. Az észak csarnokban meggyőződünk arról, hogy az Egyesült-Államok délib vidékein csakugyan „cotton is king.“ Óriási pamutpyramisok vannak itt föllállva, mindazzal körülvéve, a mi híres déli pamuttermelésre vonatkozik. A graphikai művészetek közül alkalmunk van bámulni a new-yorki fényképezések fölmulhatlan finom munkái, ugyancsak a new-yorki földrajzi társulat elismerése méltó teljességgel kiállított fényképeit a nagyszerűségben eddig semmi által utól nem ért a kaliforniai Yo-Semite völgy csudáiról. Hatalmas mérvben kidolgozott térképek lepnek meg különösen az udvarban bennünket, s itt első sorban az előnyösen ismeretes „american coast survey“ érdemel említést.

Az amerikai partmérés földrajzi szempontból a legnagyobbszerszű vállalatok egyike, mely talán még a csöndes tenger néhány vidékét — leszámítva, majdnem teljesen elkészült már. Egyáltalán mindenki, ki a földrajz iránt, hacsak dilettáns módjára, csak némileg érdeklődik, bizonyosan óránkint fog az amerikai kiállításban időzni. Hogy csak egyet említsék

még, ott van az udvarban ama kolozsális térkép, melyet az északi pacific-társulat küldött Bécsbe, s mely számításom szerint — hogy ismeretes példával éljek — nehezen férne el a Redoute kis termének leg hosszabb falán! Nem csoda, mert e térkép, mely híven tünteti föl az ez óriási vasutársulat által átszelt vagy még átszelendő vidékeket, jelenleg a világ legnagyobb térképe. Hiába, ezek az amerikaiak mindent csak nagyban gyártanak, mint nem én jegyveztem meg először.

Szólnom kellene még a gyönyörű varrógépi állításról, azon amerikai lap nyomdájáról, melyet ma magában a kiállítás azon szakában szed, nyom és szerkeszt négy amerikai fiu („The american Youth“), s melynek egy számával megajándékozott a 19 éves szerkesztő, a nagyszerű amerikai zongoráról (ki ne ismerne Steinway nevét?), teljesen kifejlesztett közeledési eszközzeiről, melyek szintén föl vannak tüntetve, a sok más dologról. De már is észreveszem, hogy a hatalmas köztársaságnál más államok rovására tán, hosszabb ideig tartózkodtam s így csak azt említem még, hogy a praktikus yankeek, mintegy már most akarván megbarátkoztatni a közkiállítás látogatóit a jövődő közkiállítás eszméjével, mely tudvalegőleg Philadelphian fog tartatni legalább is egy feltűzött óriási térképen tüntették föl e szép s nagy várost, mindenütt színesen kikerekítvén az 1876-ki közkiállítás jövődő helyét, a nagyonyes „Fairmount park“-ot, melyen Suylkik tekintélyes folyója hőmpolyog keresztül.

Az északi keresztosarnokból megmaradt részt nagybárra Brazília foglalta el, mely híres aranybányái, gyémánjait és növényzetét, fejlődött vegyi iparát stb. tüntette föl eléz gazdagon. Résztvettek még a kiállításban a délamerikai államok, illetőleg köztársaságok között S. Salvador (erez, indigó stb.), Quatomala s Uruguay, Valóban nem válik dicséretre a tekintélyes argentin köztársaságnak, hogy mögötte maradt a kis Uruguaynak, melyre pedig oly lenézőleg szoktak tekinteni. Buenos-Ayres a kiállításban semmi részt nem vett. Ez legjobban mutatja, hogy azon magasztalások, melyeket különböző utóbbi időben lehetett olvasni a La-Plata államok rendkívül gyors haladásáról, mégis kissé túlzottak lesznek. Nemkülönbösen csodálandó az egyébiránt jó hírből lévő s a spanyol kisebb köztársaságok között fejlődöttégre s belső berendezésre nézve mégis csak első helyen álló Chilei köztársaságról is, hogy egy Coatarika vagy Honduras szerepére sülyedt alá úgy, hogy alig-alig van képviselve. Hogy az örökké betegeskedő, soha sem kész Mexico nem küldött semmit, azon nem is kell csodálkoznunk, bár sajnálnunk igen.

Az első és második keresztosarnok közt már Nagy Britannia kiállítása kezdődik. A nagy brit birodalom méltán van képviselve, de még mindig nem annyira, mint a bizony sokkal nagyobb bajokban sinlődő francia köztársaság. Mig John Bull csak négy csarnokot és két udart töltött meg, addig a csatornán túl való rokona nem kevesebb mint hat nagy csarnokrézben és három udvarban alig férhetett meg. A ki az angol kiállítás csarnokába jó, rendszeren előbb oda szokott futni egy oszilámló szekrény elé, melynek üvegfalain több millió értékű magy in ékszerek majnem vakítólag töndökölnek. Lady Dudley ékszerai ezek, Angolország legszebb hölgyéi, kinek arcképe Bécsben ez idő szerint nagyon kel, s ki férjével, mikor a walesi herceg és Arthur angol herceg Budapestre járdultak az idén, szintén közénk jött, s itt mindenkit elbájtolt szépsége s a renetreméltósága által. A szekrény, mely e milliónyi gyémántokat, smaragdokat stb. tartalmazza, rendszeren ostromolva van nézőktől, kik között a szép nem föltűnőleg tulsúlyban van.

A fő, vagy hosszosarnokban leginkább angol arany és ezüstművesség remekait van alkalmunk csodálni, továbbá a finom bronzé és emailkészítményeket, és az angol komfort legjobb tanuit, az angol butorokat. Fődisze e kiállításnak az indiai sátor, melyet több angol iparos közköltéségen rendezett be a legdrágább indiai shawlokkal, bársonyszövetekkel, selyemmel stb. E sátor körül négy kioszkban vannak főlhalmozva Kelet-India mesés gyönyörűségei, melyek előtt órákig állhatna el az ember, anélkül hogy mindent, mi tetszik, megnéztet volna.

(Folyt. következik.)

— **Risztics szerb külügyminiszter** lapja, a „Vidovdan“ így szól az orosz-porosz-ösztrák-magyar szövetségről: Ha nem esalnak a jelenségek, a leghatalmasabb európai udvarok egymásközi viszonyában oly változás van készülöben, a melyből világgrszünkön egészen más politikai konstellatiók származandnak.
 Az orosz és ösztrák udvar barátkozása oly nyilvánvaló, hogy már is ténynek tekinthető. Hiszen ezt az orosz czár Varsóban ünnepélyesen ki is mondta, amidőn az ösztrák és porosz tábornagyoikat, mint az Oroszországgal két igen barátságos országok képviselőit felköszöntö.

Ugy látszik, hogy ezen szövetséghez a negyedik európai nagyhatalom is hozzájáruland, tudniillik Angolország, melynek kormányzóí már belátták, hogy Törökországot tovább fenntartani lehetetlen. A keleti keresztény nemzetek nézve — folytatja a nevezett lap — ezen tényállás igen kedvező; szükséges tehát, hogy mi keleti nemzetek arra készüljünk, hogy ezen mi ránk kedvező általános situatiót a mi érdekünkben felhasználjuk, mely érdekünkkel össze, van kötve egész Európa érdeke. Szeretnők erre mind saját államférfaink, mind pedig a balkáni félszigeten levő szomszédaink és barátaink figyelmét irányozni.

Castelar legujabb beszéde.

A spanyol cortes julius 30-án tartott ülésében Castelar egy fényes beszédet tartott a köztársaságról. E beszéd legérdekesebb része az, melyben a conservativ irányról szól, s melyi így hangzik: „Nem veszik-e Önök észre ama sajátságos tüneményt, hogy a szigorúan az eseményekhez ragaszkodó republikánusok, kikhez mi is tartozunk, csak mint meteorok vonultak át Európá laktörén?”

Néhány hónapig Olaszországban, egy hónapig Bécsben, másfél hónapig Frankfurtban, kevés ideig Spanyolországban, alig egy évig Franciaországban tarták kezükben a kormány gyeplőit s mint vérről feltűstökösök eltűnnek, nem ellenséges legyőzetés által, hanem elpusztítva saját szenvedélyük, saját tévedésük, saját mértéktelenségük s mindenek föltt a maguk közt támasztott forradalom által, mely halálukat idézte elő. (Nagy igaztosság.)

Képviselő urak! Mit akartam én megakadályozni? Semmit egyebet, mint hogy Spanyolországot ne érje azon sors, mely érte a többi nemzeteket. E végett fölttettem a republikánus pártól, hogy a kormánypart azon erényeit fogja utánozni, melyek azt kormányképesé teszik, s hogy ép úgy fogja magát távol tartani a vak félelemtől, mint a forradalmi utopiáktól.
 Mi republikánusok némileg hasonlítunk a prófétákhoz, de nincs bennünk semmi a politikusból; sokat tudunk az eseményekről beszélni, de keveset a tapasztalatokról; fölkaroljuk az eszmét egész szélességében, de az első akadálynál megállunk. Így volt ez mindig a történelemben. A haladásipárt el-lenségei teremteték meg a haladás eszméit, mint Pál a kereszténységet alapítá; mint a monarchikus Washington a köztársaságot teremté; mint egy másik monarchista, Rivadavia, a délamerikai köztársaságot hozta létre. Így történt, hogy sem János, a keresztelő, az egyházat, sem Rousseau a forradalmat, sem a próféták valamelyike az általuk hirdett reformokat nem erősíthették meg. Így történt, hogy az igéretföld vezetője, Mózes maga soha sem lépett e földre, hogy Columbus Amerikát fölföldözte, nem is tudva, hogy ő földözte föl, nem tudva, hogy néhány obscurus kalandor fogja e földrészt megkeresztelni. A nagy eszmék hirdetői és képviselői ezeket nem viszik keresztül s a történelem egyik szakában sem erősíti meg azokat. (Helyeslés.) S én? Mit akartam én? Semmi egyebet, mint a történelmi törvényt Spanyolország nevében meghazudolni. Akartam, hogy a köztársasági párt, tegnap még prófétailag, ma politikailag cselekedjék, hogy a tegnapi ellenzék a mai kormányt képezze; akartam, hogy a jövő itt alakuljon, s hogy a republikánusok az államférfiak s az uralomra hivatott pártok természetét vegyék fel, a nélkül, hogy eszményökhöz hűtlenek legyenek.

Mily szomorú színjátékot látunk Európában! Mindent, a mit mi védelmeztünk, a conservativek valósították meg! Ki tartotta fenn a magyar nemzet alkotmány eszméjét? Kossuth! Ki valósította meg? A conservativ Deák! Ki küzdött a jobbágyág el-

törleseeért Oroszországban? A republikánus Herzen! Ki valósította meg? Sándor császár! Ki törekedett az olasz egység után? Mazzini! Ki valósította meg? A conservatív Cavour! Ki tartá fenn a német egység eszméjét? A frankfuri republikánusok! Ki valósította meg tetteit? A császári Bismarck! Ki terjesztte a republikánus eszmét, mely Franciaországban háromszor elfojtatott? Az első francia köztársaság roham volt, a második álom, a harmadik névvel nem egyéb! Ki költö föl Franciaországban a republikánus eszmét? Egy nagy költő Hugo Victor, egy nagy szónok Jules Favre, egy másik szintén jeles szónok — Gambetta! Ki valósította meg az eszmét? Egy conservatív — Thiers, még pedig oly módon, hogy sem a versaillesi nemzetgyűlés monarchikus szövetsége, sem a mostani császári elnök-tábornok kardja által nem fog összerombolható.

Mit akartam én? Minek szenteltem egész életemet? A köztársaság eszméjének, azon kívánatként, hogy a köztársaságot a republikánusok által megteremtsem és pedig az egész világ számára? S mit gondolnak önök? Azt hiszik, hogy fölkelésükkel, sietségükkel, kantonjakkal, katonai lázadásokkal, e szám nélküli praetoriánus demagógiával fejlődésnek nélkül a köztársaságot megteremthetik. (Zajos helyeslés.) Nem! Nem! E büzös eszevesztettség, ez öngyilkossági szenvedély mellett gyors pusztulást vár reánk s a köztársaság lemoshatatlan gyalázata. (Zajos tetszés.)

Castelar ezután egyes szónokok beszédeinek czáfolatára tér át, s beszédét ekként végzi:

„Én nem tartom többé képviselőnek azt, aki a tartományokat fellázza, ki a hazát szétszaggatja, ki egy megvetendő lobogót tűz fel Don Juan d' Asturia hajóira. Én nem látom többé Spanyolországot. Ma Spanyolországot úgy tekintem, mint amaz estellai önkényest, ki nevének oldala mellett száz mázsa puskapor felett áll égő kanócocsal kezében, s vár Carlosra, a gonosztevőre, hogy mint hős haljon meg. Képviselő! Szavazzanak önök ezen indítványra, mely a fellázadt képviselők törvényszerű üldözését kívánja! a köztársaság és a haza nevében!

Castelar indítványa ezután 125 szóval 15 elnében elfogadtatott.

A cholera óvszere és gyógyítása.

egy szakembertől.

Mit tegyünk arra, hogy magunkat e járvány ellen biztosítsuk, vagy hogy a már bekövetkezett bajt magunktól elháríthassuk?

Mint hogy a cholera mivoltát nem ismerjük, de még azt sem tudjuk, hogy mily uton jut a cholera-méreg a szervezetbe, csupán pusztító hatására szorítkozhatunk aként, hogy dulásaiban megakadályozzuk, elerőtlenítjük és szervezetünket az ellentállásra képesítjük.

A cholera gyógykezelése, ismereteink jelen állása szerint, csak óvó — a legkiválóbb betegségi rohamok ellen irányzott — elevenítő és erősítő módon történhetik.

A cholera legfőbbnyire nem egy csapással, nem rögtön, s nem rémítő mérgének egész erejével tör ki egyszerre az emberen; hanem mint már előbb is említettük, rendszeren hosszabb vagy rövidebb ideig tartó gyomormenés előzi meg. A belek véredényeit nem egy csapásra, nem rögtön és nem egészen bénítja meg, hanem csak lassan és fokanként tőri meg elevenítő felszerejüket; s a cholera-méregnek az illető idegerek gyakorolt lassu, de folyvást fokozódó hatása alatt csak rendre telnek meg az altesti edények azzal a túlságos vérbőséggel, a mi által a betegség jelleme ugynevezett abdominalis alakot ölt.

Hosszas tapasztalat tanúsítja, hogy azok, a kik magukat valamely betegségben vizgyógymód szerint gyógyíttatják, eleinte rendszeren szorulásban szenvednek.

A makacs és évekig a legkülönfélébb gyógyszerrel kezelt gyomormenések vizgyógymód általi sikeres elhárítása e gyógymód legkiválóbb vívmányai közé tartozik.

Erről könnyen meggyőződhetünk, ha megfontoljuk azt, hogy a hideg izgató ereje — párosulva valamely mechanikailag előidézett izgatással (egy vizes lepedőben való dörzsöléssel), mely időközönként ismételtetik, a bőrre s ennek számtalan érző idegcsomójára hatván, czélszerű alkalmazásában nemcsak a bőrdényeket, hanem egyszersmind az izgatott bőrideggekkel — hatást közlő, s illetőleg egymásra kölcsönösen ható — viszonyban (Reflex-beziehung) álló többi edényeket összehuzza és megsűkíti.

Már szemünk mutatja, hogy a bőr a hideg behatására pirossá és vérdussá válik. Az ide terelt vérmennyiségnek a belső szervekből, jelesen a belek tájáról kell származnia, minthogy ezalatt a szervezet vérmennyisége sem nem szaporodott sem nem csökkent. E tapasztalatot — az eddigiek alapján — a mi themánkra alkalmazva, azt mondhatjuk, hogy a cholera-méreg tájítja a bőrvédényeket, az izgató hideg pedig szűkíti azokat; de tájítja a bőrt, a melyek a test összes vértömegének csaknem kétharmadát magukba fogadják.

Ezek szerint kétségtelen az, hogy az izgató hideg által elejét vehető, egy a táplálkozási műfolyamokban a cholera által okozni szokott zavaroknak, valamint a béledények tágulásának és petyhüdségének, nem különben a bőr vérhiányának s általában a vér egyenlőtlen eloszlásának is.

Mint hogy továbbá a szövetek tevékenysége a bennük foglalt vérmennyiség arányában fokozódik vagy szűkül; azért — az élenkült bőrműködés mellett — a bél tevékenységének csökkentenie kell. Az az így rendre lasudui fog a gyomorban a bélmozgás, mind kisebb s kisebb lesz a kiválasztás, — szóval előjönnek azok a jelenségek, a melyek képesek lesznek a gyomorban szorulást idézni elő.

Már a régi orvosok közül az élesebb eszű buvárok mind ismerték a borszerv és az altesti szervek működésének ezen ellentétes viszonyát. Ha tehát a bőr tevékenységét az altesti szervek rovására emeljük, úgy szólván, nem teszünk egyebet, mint a legczélszerűbben fordítjuk hasznunkra azt a tapasztalatot, a mit a jelesebb orvosok e viszony megfigyelése körében tettek.

Azért alig foghatunk elég korán a fenyegető vész esetében — az idegizgató, a bőrtévékenységét emelő, tehát az abdominalis betegségnek elejét vevő emez eljárásunkhoz, a végből, hogy a járványban sűrűlődniök biztos támaszt nyújthassunk. Alig is hiszszük, hogy a cholera-méreg valódi ismerete nélkül ennél valami hathatósabb gyógymódra találjon az emberiség. Miért ajánlanók tehát — egy más jobbnak s biztosabbnak hiányában — ezt, a melynek rendszabályai oly egyszerűek és könnyen keresztülvihetők! Egyszerűek s könnyen keresztülvihetők, mert ami az elővigyázatot illeti, csak ennyi az egész:

Az ember reggelenként, közvetlenül a fölkelés után jó hideg vízbe mártott lepedővel végig dörzsöli vagy dörzsölteti néhány percig egész testét és ezzel eleget tett önfentartási kötelességének. Az izgató hideg és a dörzsölés a bőrt vérdusabbá és tevékenyebbé teszi, a has zsigereit ellenben vérszegényebbé és lomhábbakká. De a bőrnek ezen tulajdonságai a mellett, hogy a vértultengést, és ezzel együtt a béltévékenység beteges tulkapásait megszüntetik, egyszersmind megóvnak a meghűléstől is, a mely pedig a gyomormenés sek egyik leggyakoribb előidézője s okozója szokott lenni. Ugyanis azon senki sem kételkedik, hogy a bőr nagyobb vértartalma, gyarapodott nedvössége és ezektől függő magasabb hőmérséke (mint azt a hideg ledörzsölések eredményeik beállni tapasztalhatjuk) a legfontosabb tényezőik arra, hogy testünk szervezetének a hőmérséki változatok és idő viszonyosságok ellen nagyobb ellentállási erőt kölcsönözzenek. Már pedig ha a bőrnek ama tulajdonságukat egyszer megadhatjuk, bizonyára hatalmasan daczol az a hideg mérgevel; pezsgő vére nem hül le egy könnyen s nem enged tért a hűlésből származó nyavalyáknak. Így tehát a dörzsölés, mely eredményképen a borszerv nedvtorlódását szokta előidézni, eltávolítja a hűlésre és ezzel együtt a gyomor menésre való hajlamot.

Ezekből láthatni, hogy egyszerű módon hozhatunk óvó rendszabályt népünk számára, ha őt ezen a palotában és a konyhokban egyaránt kínálkozó és alkalmazható szer becséről és alkalmazásáról kellőleg fölvilágosítjuk.

Ennyit általában az előzetes óvó rendszabályokról. Most vegyük föl azon esetet, a melyben oly betegleg van bajunk, a ki a következtetett cholera-nak mintegy előhírnökeül szolgáló „diarrhó“ már megkapta. A régi rendszerrel meghasonlott orvos ekkor a nélkül, hogy specialista volna, segíthet a bajon, csak szabja magát a fönn kifejtet elvekhez s tartsa gyógykezelése alkalmazására egyedül alkalmas területnek a-borszervet, mely a betegek bélszatornájával oly sokféle viszonyban áll.

Ha helyesen akar eljárni, ez esetben is ismét csak jó hideg vízbe mártott lepedőt és dörzsölést kell alkalmaznia, csak hogy a lepedőt jelen alkalommal igen jól ki kell facsarni, nehogy kelletlenül több meleget vonjon el a testtől.* A dörzsölést mindaddig kell folytatni, míg a bőr élenkén ki nem pirul és a test minden része egyenlően fel nem melegszik. Egyes esetekben, különösen igen kövér egyének gyógykezelésénél, igen czélszerű, ha az egy izben már végbe vitt dörzsölés azonnal ismételtetik, valamint az is, hogy a dörzsölést egyszersre két szolgálja hajtsa végre, főleg akkor, ha ezek kellőleg gyakorolva még nincsenek. E kezelés után a beteg, ha makacsabb gyomormenése volna, ülfürdőt vesz, a melynek hőmérséke 10 — 12° C. lehet. E fürdőben a beteg egészen betakarva egy felőráig, sőt tovább is marad, mialatt altestét szüntelenül frottirozza (posztóval, vagy csupán kézzel dörzsöli.)

A hideg ülfürdő főleg azért annyira jó ha-

*) Természetesen igen óhajtandó volna, hogy e czélra kellő számú, és az eljárásban már jól gyakorolt egyének álljanak rendelkezésünkre. Különben az egész eljárás és a vele járó fogások annyira egyszerűek, hogy bármely jó akaratú közember már egy negyed óra alatt is megtanulhatja. Tehát így magunk is könnyen teremtethetünk magunknak alkalmas segítségeket.

tásu a gyomormenésekre, mivel az ezen eljárás által legközvetlenebbül illetett idegek és edények, a bél és az altesti szervek idegei és edényeivel a legszorosabb boncz- és élettani összeköttetésben állanak. A huzamos ideig használt ülfürdő nemcsak a bélmozgások gyorsaságát csökkenti, hanem a gyomormenést és hányást is megállítja; sőt — a mint már a köztapasztalatból is tudhatjuk — alább szállítja az altesti szervek hőmérsékét, míg a test környi részeit fölmelegíti. Mindezek teljesen megfelelőnek a gyógytani kívánalmaknak, a mennyiben a melegvesztést egészen megakadályozzák, a meleg fölbomlott egyensúlyát helyreállítják és a gyomormenésnek par excellence enyhítő szerül szolgálnak.

A beteg, a fürdés után egy nedves s erre egy száraz haskötővel övedzi magát körül. Ennek gondos felillesztése és lekötése után — ha képes — jókora sétát tesz, ellenkező esetben pedig ágyba fekvő és jól betakarózva, nyugalomnak adja át magát.

A haskötő a végbevitt eljárások hatását emeli minthogy azon bőrrészlet edényeiben, melyre alkalmazva van, a vérnek hőmérsékéig emelkedő fölmelegedése által petyhüdséget, tágulást és vérbőséget idéz elő. De a has-zsigerek mozgásaira is csendesítőleg hat, a mennyiben a bélfalakra egyenletes nyomást gyakorol és egyenletes meleget tart, a mi tudvalevőleg az izomnyugtalanág (izomgörcs) elhárítására a leghathatósabb szer. Így tehát a belek férgszerű mozgásait csendesítő pólya is jelentékeny részt vesz a gyomormenés elhárításában.

Megeshetik, hogy a gyomormenés — követett eljárásunk daczára — sem mulik el végképpen; ilyenkor nem marad egyéb hátra, mint e gyógymódot ismételni.

E gyógymód nem alaptalan theoria, hanem a leghevesebb cholera-gyomormenések sikeres gyógyítása által szentesített igazság, a mely a járványok különböző nemeiben önmagát igazolta. Jelen közleményünk szűk kerete nem engedi meg, hogy ezen igazságot tudományos részletességgel fölfejtjük s kimutassuk, miszerint gondosan keresztül vitt eljárásunk csak igen ritkán és kivételesen nem mutathatja föl az óhajtott sikert. A mi már a teljesleg kifejtett cholera-t illeti, ennek vizgyógymód szerint való gyógyítása sürgetőbb erélyt és több kitartást igényel. (Vég. következik.)

Tekintetes szerkesztő ur!

Teljes tisztelettel kérem, szíveskedjék az alábbi sorokat becses lapjába felvenni.

Julius 30-án délutáni öt és hat óra közt Csik-Szt.-Lélek-Fitad tüzessében tűz ütött ki, mely 25 gazdának épületeit, gazdasági eszközeit s már betakarított téli takarmányát, hamuvá égette. A lajosok egy része a közel eső Csik-Szeredában heti vásáron, más része mezei munkára lévén, a házi butorok s öltönyökből is nagyon keveset lehetett megmenteni. A csapás annál súlyosabb, mert a károsultak közt egy se volt valamelyik biztosító társaságba beállva.

Könnyes szemekkel nézték s nézik a szerencsétlenség miatt könyörödományra szorultak, életükön keresztül véres verejtékekkel szerzett javaik hamvát. A szomoruk vigasztalására, sirók könnyei letörölésére sietett Nagyságos és tisztelendő Nagy Imre károly-fehérvári kanonok s pápai kamarás ur, ki mihelyt megtudta a nagy csapást, a károsultak fölsegítésére azonnal 500 o. é. frtot küldött. Kötelességemnek tartom ő nagyságának e némes tettet nyilvánosságra hozni, magam s hibeim nevében alázatosan megköszönni.

A károsultak részére a csik-szeredai tekintetes magy. kir. törvényszék tagjai s az ottani kereskedő urak 26 forintot küldöttek. Isten megfizesse.

Csik-Szt.-Lélek 1873 aug. 7.

Bodó Albert
lelkész.

UJDONSÁGOK.

Kolozsvár, aug. 12.

— **Hátralékban levő t. előfizetőinket** kérjük, méltóztassanak az illető összegeket hozzánk mihamarabb beküldeni.

A „Kol. Közl.“ szerkesztősége.

— **Közmunka szolgálat.** A közmunka s közlekedési miniszter valamennyi törvényhatóságokhoz a közmunka tárgyában a következő körrendeletet bocsátott ki: „Több törvényhatóságnak a miniszteriumhoz intézett Krasznamegyének a közmunka tárgyában behozott határozatát pártoló kérvényéből azon általam is rég táplált óhajról győződtem meg, hogy a közmunka szolgálat, melynek jelen kivételése, kezelése és használati módja, különösen miután a jelen rendszer mellett a kellő ellenőrzés majdnem lehetetlen, számos panaszra szolgáltatván okot, más alapokra való fektetése, illetőleg szabályozása napról napra sürgetőbb szükségnek mutatkozik. Okszerűbb s a mostani viszonyoknak inkább megfelelő közmunka törvény alkotása e miniszteriumot már főállása óta foglalkoztatja. Részemről is fölkaroltam ez ügyet: számos adatot gyűjtöttem, tanulmányokat eszközöltem, szóval igyekeztem mindazt megszerezni, mi egy, a viszonyoknak megfelelő okszerű törvénynek létrehozatalához szük-

séges. Tagadhatlan azonban, hogy bármiféle adatok álljanak is rendelkezésemre, épen a közmunka ügy az, melynek szabályozásánál a helyi viszonyok ismerete alapján tett tapasztalatok mellőzhetlenül szükségesek. — Ezen nézetből kiindulva, megkeresem a törvényhatóságot, hogy tekintettel a tárgyalás alatt álló ügy nagy horderejére a közmunka kivételése, kezelése és felhasználása körül eddig gyűjtött bizonyára becses tapasztalatit, valamint a közmunka-ügy rendezésére vonatkozó nézeteit tekintettel a különös helyi viszonyokra, velem mielőbb közölni szíveskedjék, hogy a tvhatóságoknak a tárgyra vonatkozó nézeteinek tekintetbevételével a tvjavaslatot még ez év folyamában a képviselőháznak benyújthassam. Tisza Lajos s. k.

— **A katona-elszállásolási törvény** ügyében, aug. 2-ik feleében ül össze Bécsben a magyar és az osztrák kormány, valamint a hadügy-miniszterium képviselőiből alakult bizottság. Magyar részről a honvédelmi, pénzügyi és belügyi miniszteriumok lesznek képviselve, és pedig az első Havas S. min tanácsos, a belügyi miniszterium pedig, Novák tanácsos által; a pénzügyminiszterium még nem küldött ki megbízottat. A katona-elszállásolási ügye, e bizottságok tanácskozási értelmében, mindkét államban egyenlő elvek szerint szabályoztatik.

— **E megyébe kebelezett Mocs községe** szokás szerint folyó hó 21-én tartatni szokott országos vásár e megye területén s különösen az említett községben uralgó cholera járvány miatt nem fog megtartatni. Erről a ts. szerkesztőséget közhírré tétel végett hivatalosan értesitem. Kolozs megye alispánjától. Kolozsvárt, 1873 augusztus 11-én. **Matskási Pál**, alispán.

— **A magyar keleti vasut fővonalának** kolozsvár-kocsárdi összekötő része Apahida, Kolozs-Kara, Virágosvölgy és Gyéres állomásokkal f. 1873 évi augusztus hó 14-én a közforgalomnak átadatik. A nevezett állomások közül Virágosvölgy csak személyek és podgyász-, Kolos-Kara személyek, podgyász és gyorsárak, Apahida és Gyéres pedig egy a személyek, podgyász és gyorsárak valamint a teherárak felvételére van berendezve. Ezen összekötő utolsó vonalszakasz megnyitásával, a Magyar keleti vasut engedélyezett egész hálózata a közforgalomnak átadtván Budapest és Brassó közti az egyenes összeköttetés Nagyváradon át kezdetét veendő. A személyszállító vonatok menetrende külön falragaszok által tételik közzé. A fentebbi naptól kezdve a f. évi január 1-jén kelt általános árszabásnak egy új függeléke lép hatályba, mely a pálya hálózat összes állomásaira néve új állomásai árszabásokat, részben megváltoztatott díjtételekkel tartalmaz, és a vonal áttekintési térképét is nyújtja. Ezen függelék által a f. évi január 1-én megjelent függelék, valamint az ennek kapcsán f. évi június 1-én kiadott pótfüggelék is hatályon kívül helyeztetik. Az árszabás, az új függelékkel együtt, az alólírt főigazgatóságnál, mint az egyes állomásokon 1 frt 20 krért mindenkor kaphatók. Budapest, 1873. évi augusztus hóban. **A főigazgatóság.**

— **Magyar nyelv a dán egyetemen** Dr. Thomsen Vilmos, a kopenhágai egyetemen az összehasonlító nyelvészet magántanára, ki a nyelvtudomány terén különösen a germán nyelveknek a finn-lap nyelvekre való befolyásáról írt munkája után ismeretes, a közelebbi egyetemi félelvben két órát szán a magyar nyelv tanítására. Thomsen járja a Magyar Nyelvört és nagy érdekléssel olvasza azt.

— **Különös gyógyítása a cholera-nak.** A Reformaak irják Kisújszállásról, hogy ott egy vén asszony évek előtt sajátszerű módon menekült meg a cholera-tól. A szünni nem akaró hányás és székelés daczára folytonosan vizet ivott — és a borsasztó betegségéből teljesen kigyógyult. Azóta ott e gyógymódot gyakran alkalmazzák — és pedig mindig teljes sikerrel. A nevezett lap megjegyzi, hogy e tény megérdemli a megemlést, de e különös gyógymód okszerűségét szakértők képesek csak megfejteni. Mi erre azt mondjuk, hogy meg van e már fejte — s a hydrophathák egész határozottan ajánlják, mint teljesen biztos és egyedüli gyógymódot.

— **Gazdátlan gyémántok.** Lenk Henrik, gráci aranyművesnél mult évi novemberben egy körülbelül tizenhét éves fiatal ember több drága követ, köztük néhány gyémántot hozott eladás végett, s megkérvén őt, hogy becsülje meg azok értékét, eltávozott, másnapra igyérven visszajövetelét. Másnap azonban nem jött el, s a drágakövek azóta folytonosan az aranyművesnél hevertek, ki azóta nem akadt a fiatal ember nyomára. Most a nevezett aranyműves a gráci törvényszéknél letéteményezte az ékköveket, hol azokat tulajdonosuk átveheti. Ha nem fog jelentkezni senki, az államkincstár által el fognak adatni.

— **A persa sah-in-sah ó felségéről.** Bécsből irják: Ó persa sah felsége ittlete oly élenkén foglalkoztatta az itteni lapokat, hogy a tiszteletére rendezett ünnepélyekről, naponkint végzett dolgairol s személyes fellépéséről ujat Pestre nem igen lehetett írni. A sah minden lépte oly érdeket kelte, hogy még meg sem tette, a vetelkedő lapok egyikében már is regisztrálva volt. Talán e ver-

seny hevének s nem a szándékos könnyelműségnek, mely rossz fényt vetne a bécsi vendéglátásra, tulajdonítandó az a sok apró történet és adoma, mely a persa uralkodó szeszélyes jelleméről és tulajdonairól forgalomba hozott, s melyet jobb és egyenes információján alapján, mint melyben a legtöbb itteni lap részeseült, jól esik a keleti mesék honába utasíthatunk. Különösen áll ez a sah személyes adományairól, melyek egyáltalán nem közönségesek, s melyek olyanra, ki a lapok leírásai után, keleties közönyt és bágyadságot keresne ő felségében, egyáltalán meglepően hatnának. Ugy hallom, hogy a sah-in-sah különösen azon hosszas beszélgetésben, melybe Andrásy gróf külügyi miniszter ural eszkekedett, épen ellenkezőjét tanusította annak, a mit a nyilvános megfigyelés arczáról vélt olvashatni: t. i. éber, élénk gondolkodást és nyájas udvariasságot. Jellemző, hogy a sah ez alkalommal különös nyomatékkal tiltakozott egy feltevés ellen, melynek lételet csak a hírlapokból tudhatta, az ellen, t. i. mint-ha a kolerától való félelem visszatartóztathatta volna attól, hogy Bécest megnézzék és „Ferencz József ő felségével kezét szorítson.“ Erre még akkor is, ugymond, keresett volna alkalmat, ha valami más okból gátolva lett volna abban, hogy Béccsel tüzetesebben megismerkedjék.

— **Cholera elleni szer.** Zemplénmegye Sztropko mezővárosának orthodox zsidósága következő cholera-ellenes szert használt: Háztól-házra jártak, és minden saját haját viselő zsidóasszonyt megtámadtak, megkopasztottak, minden ujdívatu fő-éket, idegen haját stb. erőszakosan elszedtek és azzal egy kecskét feldiszítve, azt nagy pompával a városban fel s leveztették, engesztelő áldozatul orthodox és haragvó fensőbb lényöknek.

686—1873 tan. eln. sz.—Kimutatása a Kolozsvár sz. kir. városban uralgó cholera járvány állásának 1873-ik évi jun. 18-tól kezdve 1873 évi augusztus 11. este 12 óráig.

Helység neve Kolozsvár sz. kir. város	Helység száma	A betegség kiterjedése	Beteg ma- radt		Szaporó- dott	Összesen	Ezekből		Jegyzés.
			meg- gyó- gult	halt			meg- gyó- gult	halt	
Junius 1. 1873.	1	26,382	18	140	27	161	3	18	443
Felek község	1	1/7	4	3	4	1	3	49	12

Medgyesi Tivadar,
h. polgármester.

Biasini gyorsutazási menetrendje 1873 márczius 10-től.

A magyar keleti vasut menetrendjét márczius 10-én megváltoztatván, következő menetrenddel indulnak

Kolozsvár és Felvincz között:

Kolozsvárról Tordára és Felvinczre indul naponként háromszor, reggeli 8, délután 4 és estvéli 7 órakor, a délutáni 4 órai menet Szebent, Segesvárt, Károlyfehérvárt és Aradot köti összes várakozás nélkül, az estvéli 7 órakor induló gyorskocsi a Marosvásárhelyre induló vonathoz csatlakozik várakozás nélkül.

Felvinczről Tordára és Kolozsvárra indul naponként kétszer, éjjeli 1 órakor a Marosvásárhely felől jövő utasokkal, és reggeli 5 és 6 órakor a Nagyszeben, Segesvár, Károlyfehérvár és Arad felől jövő utasokkal, ezen 5 és 6 órai indulásra mindég két gyorskocsi fog Felvinczen lenni, úgy, hogy bármennyi utas jönne is a három irányból, a tovább szállításra bizonyosan számíthatnak.

Kolozsvárról Szamosujvárra és Deésre naponta kétszer, reggeli 8 és délután 3 órakor. Deésről Szamosujvárra és Kolozsvárra naponta kétszer, reggeli 7 és délután 1 órakor.

Arszabály 30 font szabadpodgyászszal: Kolozsvárról Tordáig vagy vissza 2 ft, tulsuly 2 kr; Kolozsvárról Felvinczig vagy vissza 1-ső és közbelső Coupe 4 ft, hátulsó Coupe 3 ft 50 kr, tulsuly 4 kr. Kolozsvárról Szamosujvárig vagy vissza 1. és közbelső Coupe 2 ft 40 kr, hátulsó Coupe 1 ft 80 kr, imperial 1 ft 70 kr, tulsuly 3 kr. Kolozsvárról Deézig 1. és közbelső Coupe 3 ft 20, hátulsó Coupe 2 ft 70 kr, imperial 2 ft 50 kr, tulsuly 4 kr. A közbeeső kisebb állomások 40 krajczárjával mértföldenként számíthatnak, azon megjegyzéssel, hogy a megkezdett mftd egészbe számíthatik.

Minthogy a t. cz. utazó közönség kényelmére az intézet minden lehető kényelemről gondoskodik, reméli további pártfogásait is megnyerhetni.

Kolozsvárt, márczius 3-án 1873.

Kibédi Biasini Domokos.
gyorsutazási tulajdonos és igazgató.

Nyiltér.

[34—60]

Titkos betegségeket és tehetetlenséget (elgyengült férfierőt)

ugyszinte
hugycsőszűkítéseket, magömléseket
gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker
biztosítása mellett

Dr. Handler Mór

orvos- és sebész tudor, szülész és szemész.
Rendel naponként: délelőtt 11 órától 1-ig
és délután 3 órától 5-ig.
Lakik Pesten, Lipót-város, nádoruteza 13.
szám 1-ső emelet 14. sz.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik.

Felelős szerkesztő **Sándor János.**

Sz 231. 1873.

(900)

(2—3)

Arverezési hirdetemény.

A kolozsmonostori r. c. alapítv. uradalmi gondnokság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az alapítv. uradalom tulajdonát képező kolozsmonostori uradalmi új műmalomgépezeteivel, s szükségelt mindennemű eszközeivel, 2 szoba, konyha s kamarából álló, malommesteri lakházzal és telekkel, a taligás kocsi 1 szobája és konyhájával, szekérszinnel és lóistállóval együtt, folyó évi szeptember 1-ső napjától számítva 3 egymásután következő évre, az az 1876-dik év augusztus 31-ig, az alapítv. uradalmi irodában Kolozsmonostoron folyó évi **augusztus 27-én reggeli 10 órakor** tartandó nyilvános árverésen, a volt papiros malommal szemben levő egyszerű lisztet őrlő 2 kerekű malommal együtt, vagy ettől elkülönítve, mely utóbbinak haszonbérleti ideje folyó év november 1-én veszi kezdetét, a többet ígérőnek bérbe fognak adatni.

Az árverési feltételek a kitézött határnap előtt is az uradalmi gondnokság irodájában megtekinthetők.

1) A műmalom és hozzá tartozandóira nézve a felkiáltási ár 4000 frt.
2) A volt papiros malommal szemben levő kis malom pedig az árverezés előtt pár nappal, vagy az árverezéskor megtekinthető.

Az árverési szándékozók felkérhetnek, hogy magukat 10% bánatpénzzel el látni sziveskedjenek.

A r. c. alap. uradalmi Gondnokságtól.

Kolozsmonostoron, 1873. aug. 1-én.

901

Sz. 2203—1873.

1—3

Hirdetemény.

A kolozsvári kir. törvényszék telekkönyvi osztálya ezennel közhírré teszi, miszerint a néhai Schütz József hagyatékához tartozó következő ingatlanok, ugymint belső tordautsában levő 4 számú kőház és udvar 12300 frt. — a szőlő ut-szában levő 6 számú kőház 797 frt., — a 8 számú kőház 577 frt., — az 5 számú faház 182 frt becsértékben, a Nádas melléken levő szántó földek közül a 4912. helyr. számú 453 frt. — a 4913 hr. sz. 1142 frt. — a 4916 hr. sz. 258, frt. a 4917 hr. sz. 1212. frt. a 8648 1/2 hr. sz. 420 frt. a 8649 1/2 hr. sz. 420 frt. a téglamelléki rét 8719 hr. sz. 2752 frt. a 10734, 10735 10736 1/4 10736 1/2 hr. sz. házsongárd feletti szanczok közötti szántók, kaszálók, és kőház ugynevezett tanya 6485 frt., a házsongárdi szőlő hegyben levő kaszáló 10772 hr. sz. 1424 frt. a haszon-gárdi m. ház és kaszáló (gyümölcsös és veteményes kert) 10844, 10845, hr. sz. 6000 frt., szántó 10,854 hr. sz. 324 frt., kaszáló 10,864, 10,865 hr. sz. 540 frt., a hidelvi nagyutczai 96. számú ház 3940, 3941 hr. sz. 1280 frt, és fogoly-utczai 3. számú ház 122 hr. sz. 1250 frt becsértékben folyó **1873. évi szeptember 15, 16 és 17-ik napjain, mindenkor reggeli 9 órától** kezdve ezen telekkönyvi hatóság 13. számú irodájában a fenn kijelölt sorban, vagy a mint melyekre vevők jelentkeznek, el fognak adatni, de csakis becsáron felül. A birtokok egyenkint fognak árverés alá bocsáttatni és kikiáltatni a fennebbi becsértékben, melynek 10% -ka készpénzben a venni szándékozók által az árverező biztos kezébe előre leteendő.

Az árverési feltételek többi pontjai a kiküldött biztossal törvényszéki bíró Bauer János urnál bárikor megtekinthetők.

A kolozsvári kir. törvényszék telekkönyvi hatóságának 1873-ik év augusztus 9-én tartott üléséből.

Jónás Sándor
h. jegyző.

Bíró Pál
elnök.

Lang Lipót és társa

nemzetközi hirdetés irodája

Buda-pest fürdő- utca 1.

Naponta szét küld közvetlenül raindenféle hirdetések eredeti áron

Minden bel és kül- földi lapban

Biztos és jutányos kiszolgálat

Ujsgajjegyzékeket ingyen és bérmentve oszt
826 4—*

(689) 8—12

Legnagyobb fontosságú

szembetegeknek.

Tíz hétig szenvedtem már szembajban s 14 nap óta, hogy önnek White-féle szemvizét használok, szemem ismét a legjobban vannak; ezért nem mulaszthatom el önnek meleg hálámát kifejezni.

Siegelsbach, Badenben 7/5 1872.

Schramm Kristóf.

Ezen valódi dr. White-féle

szemviz Erhardt Traugottól, Gr.-Breitenbachban Thüringenben, nagy világhíre mellett szabadalmazva is van, 1822 óta mint legjobb nép- és háziszert — nem gyógyszer — ismeretes és híres, és kapható üvegszámra 1 frtjával. Kolozsvárt: Binder K. a „Szenthárom-sághoz“ ezimzett gyógyszerárában a bel-monostorutczában; továbbá Kronstädter Józsefnél, főtér 2. sz. a zálog-kölcsön-intézetnél és a kül-monostorutczában 134. sz. a.

898

2—2

A 75-ik Braunsch. Lüneb. országos lotteria 81, ezer sorsjegy 42000 nyereménnyel, e közt főnyeremény 150000 tallér, Praemium 100000 tallér, nyeremények 50000, 30000, 20000, 15000 stb. tallér.

Legközelebbi húzás **aug. 18, 19, 1873.** Erre sorsjegyek: egész 10 1/2 ft., fél 5 1/4 ft. egyneked 2 ft., 75 kr., nyolczad 1 ft. 40 kr.

Terveket és listákat ingyen küld

J. Buseck és társa Hamburg.

Eskoros rohamokat (Nyavalyatörés)

gyógyít levelezés útján a eskor szakorvossa **dr. O. Killisch, Berlin, Louisenstrasse 45.**
E pillanatban 1000-nél több betege van kezelése alatt.

661 91—*

GÁMÁN JÁNOS ÖRÖKÖSEI KÖNYVNYOMDÁJA

Kolozsvártt, főtér br. Bánffy-ház, és központi irodája

KERESZTESY PÁL PAPIRÜZLETÉBEN

főtér, Gyulay-ház, felvállal mindennemű

könyvnyomdai munkákat.

Alólírt könyvnyomda tisztelettel tudja a helybeli és vidéki t. cz. közönséggel, hogy újonnan felszerelt és izletes be-
tükkel ellátott nyomdája azon kellemes helyzetben van, hogy mindennemű **nyomdai megrendelést** u. m.:
könyvek, bármely hazai nyelven, körözüvények, rovatos ívek, árjegyzékek, számlák, falragaszok, név- és meghívójegyek, gyászhirek,
baromútlevelek, vásárczédulák stb. stb. a lehető legjutányosabb árak, gyors és pontos szolgálat mellett.

A LEGJÓVÁBB MINTÁJU NÉVJEGYEK 100 DARABJA **1 frt.**

Felvállal könyvnyomdai munkát is.

HIVATALOS MUNKÁKRA NÉZVE

a nyomda — miután Keresztesy Pál papir-üzletével és ez viszont a nyomdával egyesült — biztosítékot nyújt arra nézve,
hogy a papírok a legelső papir-gyárakból szereztenek be. és azok a hivatalos munkákhoz valódi gyári áron számíttatnak,
a legszükségesebb mintázatokból kész raktárt tart, a meglevőket postafordultával, a szokatlan formájukat pedig a legrövi-
debb idő alatt elkészíti.

Minden megrendelést kérünk egyenesen a nyomdába küldeni, hol a legnagyobb pontosság biztosítottik.

Gámán János örökösei könyvnyomdája.